

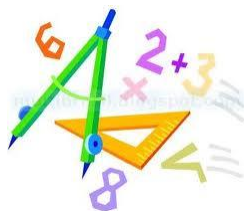
ШКОЛСКИ ЛИСТ

ОШ „ХРИСТО БОТЕВ“ Димитровград

ВЕСЕЛА ШКОЛА

Уш

Драги другари,

Желели смо да ове године будемо још веселији, још полетнији. Потрудили смо се да осмислимо и за вас припремимо само наш, школски часопис, који ће бити огледало наше школе. Да часопис изгледа баш овако заслужни су наши песници, новинари, рецитатори који су на својим секцијама радили из дана у дан, осмишљавали песмице, причице, разне активности.

Захваљујемо се медијатекару, библиотекару, управи школе, фотографској радњи „Газда“ и Радио Цариброду.

Часопис је својеврсна ретроспектива свега онога што се дешавало у нашој школи протекле школске године.

Уз жељу да будете срећни, насмејани, да вам главице буду пуне знања, а срца пуна љубави позивамо вас на сарадњу, да и ви узмете учешће и својим сугестијама и предлозима помогнете да наш школски лист буде још лепши.

До следећег читања, ваше наставнице:

*Сузана Станков, Љиља Соколов,
Биљана Мицев и Наташа Методијев*

Драги ученици, поштоване колеге, уважени родитељи и пријатељи школе,

Још једна година је за нама, славио још један рођендан. Није лако носити одговорност очувања богате традиције ове школе, није лако, али је лепо.

У сваком дану ове школске године, у учионици, на часовима, на спортским теренима, на сцени, у школи као и ван школе, била сам сведок да школа достиже своју визију, да ова школа јесте радост учења и дружења и пријатно и подстицајно место које сваком свом ученику и запосленом пружа једнаке шансе за развој и напредак.

Хвала свима запосленима у школи који доприносе да тако буде.

Хвала пријатељима школе који омогућавају њен несметан рад.

Хвала родитељима на спремности за дијалог и подршци и разумевању.

Хвала највише нашим ученицима на марљивости, креативности, жељи за постигнућем, доброти и лепоти.

*Ваша директорка,
Катарина Симеонов*

ОСНОВНА ШКОЛА „Христо Ботев“ у Димитровграду, основана је 1869. године, а њен први учитељ био је Живко Ропотски. Била је први корак ка знању и слободи, светској цивилизацији и општем напретку, у оквирима још увек турске империје.

ЦЕНТРАЛНА школска зграда саграђена је 1954. године фискултурна сала 1969, Ђачка кухиња 1978., а 2008. године надограђен је равни кров, тако да данас располаже са 36 просторија за извођење наставе. Школа има и издвојена одељења у селима Жељуша, Лукавица, Трнски Одоровци и Драговита.

У школи се одвијају редовни и посебни видови наставе, семинари, окупљања и школске манифестације везане за обележавања државних и школских празника. Мото школе усвојен школским развојним планом је: **“ШКОЛА=РАДОСТ УЧЕЊА И ДРУЖЕЊА”**.

ДАНАС, када обележава 143. годишњицу постојања, школа има 717 ученика и 87 запослених.

НАША школа негује двојезичност, традицију и културу оба народа - српског и бугарског, прихвата иновације и подстиче развој наших ученика и наставника у свим областима. Ниво професионализма и ефикасности у образовању, разумевања и уважавања актера у процесу образовања и васпитања и свести о поштовању људских права и личној одговорности у сталном је порасту.

ХРИСТО БОТЕВ, бугарски национален герой, револуционер, поет и публицист, е роден на 6. јануари 1848. година в Калофер. в семейството на учителя, книжовник и обществен деец, даскал Ботьо Петков и Иванка Ботева.

ОТ 1854. до 1858. година Христо Ботев учи в Карлово, а през јуни 1863. г. завършва калоферското трикласно училище. През октомври същата година заминава за Русия и се записва като частен ученик във Втора одеска гимназия. Тогава прави и първите си поетични опити. На 15. април 1867. г. във вестник „Гайда“ е публикувано първото стихотворение на Христо Ботев — „Майце си“.

СЛЕД избухването на въстанието в Босна и Херцеговина Ботев започва подготовката на въстание и в България. През май 1876. г. Ботев започва дейност за организиране на чета, става неин войвода. На 1. јуни 1876. година е последният тежък бой — привечер след сражението куршум пронизва Ботев. Това се случва в подножието на връха Камарата в Стара планина.

Родният дом на Христо Ботев в Калофер

СЛЕД Освобождението Денят на Христо Ботев се отбелязва на годишнината от смъртта му, на 2. јуни, като тази традиција в България е запазена и до днес, а тази дата е и Деня на нашето училище

ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТ по убеждения, Ботев защитава правото на българският народ за самоуправление. По своите художествени достоинства, литературното и публицистично наследство на Ботев бележи върха в цялостното развитие на българската литература.

*"Настане вечер, месец изгрее,
звезди обсият свода небесен.
Гора зашуми, вятър повее,
Балканът пее хайдушка песен!"*

Тези стихове на Ботев, изписани са със златни букви върху вратата на поезията в музеј Лувр, Париж.

ХИМНА НАШЕ ШКОЛЕ

Димитровград је мој родни крај,
мој дивни, драги завичај.

За мене он је најлепши на свету,
сигурност и љубав пружа детету.

У њему људи сложено живе,
слободи човечности сви се диве,
да нема свађе, злобе и бола,
научила нас је наша школа.

Школа, школа „Христо Ботев“,
симбол за радост осмех и знање,
школа „Христо Ботев“,
путоказ за срећно одрастање,
школа „Христо Ботев“,
путоказ за срећно одрастање.

143. годину пише
за снове својих ђака дише.
И живеће она још толико јер дрце
је њено велико!!!

Први септембар је и ове године донео низ новина из наше школе. У нову школску годину наша школа улази потпуно припремљена за бољи рад и учење. Са радошћу је примила ђаке прваке.

Ђаци прваци са поносом су крочили у нашу школу, дочекали су их њихови старији другари – ученици четвртог разреда, који су им припремили приредбу у знак добродошлице.

ОТНОВО В УЧИЛИЦЕ

*Лятото отмина,
бързо и за миг.
В училище тръгнах
пак съм ученик.
Щастие безкрайно
душата обдари
ще бъдем отново
с другарите стари.
Задачите разни
трудности ни задават
но всичко измине
хубостта остава.
Езици различни изучавам ние
български и сърпски,
еспански, английски.
Знание събирам
за живот ни трябва
УЧЕТЕ ДРУГАРИ
ТОВА НИ ОСТАВА!*

Йована Арсенова IV3

У ОШ „Христо Ботев“ поново је почела са радом новинарска секција. Љубитељи лепог писања и извештавања окупљаће се једном недељно у школској библиотеци, извештаваће о догађајима из школе. Биће ту и интервјуа са занимљивим

саговорницима. Секцију ће водити наставнице српског, бугарског и енглеског језика, а онаа ће окупљати ученике од III до VIII разреда.

Кабинети информатике добили су нове рачунаре захваљујући учешћу школе на конкурс Министарства телекомуникација Србије. Сада ће сваки ученик моћи самостално да ради на рачунару и тиме ће настава бити лакша и квалитетнија.

Сајам агробиодиверзитета, традиционална манифестација ове године је одржана на Смиловском језеру. Ученици млађих разреда цртали су радове на тему Стара планина и три најбоља рада су била награђена. За ученике старијих разреда организован је час у природи

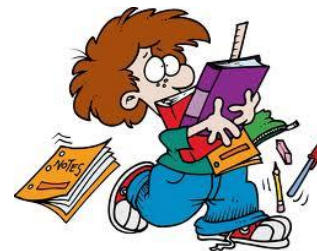

Поводом Европског дана језика, 26. септембра, празника важног због промовисања језичке и културне разноврсности Европе, чланови Стручног већа за језик и комуникацију спремили су специјалан прилог за емисију

„Радио Весела школа“ и школски разглас.

У петак 28. септембра, у Дружнионици обележен је празник „Ноћ вештица“. Ученици су се такмичили у неколико игара: хокеј са бундевом, метлом и чуњевима; слаткиши од мумије; саставите костур; “зомби” плес; погодите тајанствену реч. Било је забавно, а ученици су приказали део традиције и културе народа са енглеског говорног подручја.

ШТА ЈЕ ШКОЛА

*Школа није зграда
да ко стражар мирно стоји.
Школу чине жеље
које младост крију
и идеје разне
што ко кише лију.
Школа није гонич
који ђаке гони,
школа је радост
кад звонце зазвони.
И одмор велики
и одмор мали,
понекад и осмех
крије ђачкој шали.
Школа је друг
из дрвене клупе,
све успомене лепе
кад се једном скупе,
некад је и пуно рада
али сигурно није зграда.*

Стефан Киров III 2

Под мотом „Деце има разне, ал’ свако дете је личност, разлике нису важне, у разликама је наша сличност”, низом активности обележена Дечја недеља.

Поздрав от нас децата

Има ли нешто по-красиво,
по-весело и по-живо
от ранна младост,
от детството ни мило.
За игра и радост
всичко се дава,
и през игрите
и грешки стават,
а вие, родители мили, не
се сърдете,
усмихнете се и питайте
да ни разберете.
Не искаме много да ни дадете,
за щастие любов ни треба, искаме
да ни обичате,
да ни обичате и разберете.

Йована Арсенова IVЗ

Почетак Дечје недеље, означила је свечана седница Ученичког парламента и Вршњачког тима у сали Скупштине општине.

ПРВОГ дана одигране су Игре без граница за ученике V разреда. Прво место освојили су ученици V₂, а затим су следила одељења V₃, V₁ и V₄.

ДРУГОГ дана организован је маскембал за ученике од 1. до 4. разреда и предшколарце.

ИСТОГ дана учесници песничке радионице организовали су изложбу својих радова под називом „Стрипоманија”

ТРЕЋЕГ дана будући прваци, посетила су Основну школу. Домаћини су им били њихови мало старији другари, ученици I разреда.

Поподне су одржани турнири у малом фудбалу и кошарци.

Нашето хубаво детство

Ние сме деца на любовта,
за това сме щастливи много,
и родителите ни,
не ни държат много строго.
Когато на училище отиваме,
с радост и весело тичаме,
всички другари
от сърце се обичаме.

Мария Гигова IIIЗ

ЧЕТВРТОГ дана и у школи у Жељуши одржан је маскембал.

У Спортском центру „Парк“ одржан је јесењи крос

ПЕТОГ дана су, свечаном приредбом у Дружионици добродошлицу ђацима првацима пожелели ученици 4. разреда.

Другарство

Ја имам друга
с којим се дружим,
њега никад
нећу да тужим.
Другарство није
ако се тужака,
рекла ми је једном
моја стара бака.
Другари се увек
кад треба помажу,
друже и играју
и лепо слажу.
Са мојим другом
ја лепо живим,
са њим се слажем,
њему се дивим
и с њим увек
ја радо све делим,
кад сам тужан и
кад се веселим.

Немања Петровић IIIЗ

УВЕЧЕ истог дана додељене су награде успешним ученицима у протеклој школској години.

ПОТОМ је уследила игранка–маскембал за ученике од 5. до 8. разреда.

Ученик трећег разреда Немања Петровић написао је песму посвећену Вуку Караџићу и добио похвалницу.

У Вукову част

Некада давно,
пре много, много година једна
мајка сина је родила
и име по вуку
њему је дала
да би га заштитила
од смрти и ала.
Постао је бистар, вредан, чио
и поред болести
с којом се борио.
Ни турско ропство није га
спречило,
јер духовном снагом
он се лечио.
За књижевност
Вук се борио,
и једног дана дело је створио.
И дана једног у Тршићу,
малом месту,
пронео се глас,
Вук Караџић српском роду
постао је спас.
Сакупљајући народне
умотворине
азбуку он је створио
и пут ка писмености нама
отворио.
Зато ми пуно тога
њему смо дужни,
због губитка његовог
веома смо тужни.
Јер понос и дика
Вук је нама био
од кад је века,
од кад се родио.

И тази година нашето училище отбеляза Деня на народните будители.

Прославя се делото на Св. Иван Рилски, на светите братя Кирил и Методий, Йоан Екзарх, Софроний Врачански, Петър Берон, Любен Каравелов, Васил Левски, Христо Ботев, на хора на перото и книгата. Този ден съдържа в себе си желанието за уважение на миналото, но и търсене на общите ценности връзки в модерния свят.

Тъй като през ноември се чества и Деня на преподавателите, училището организира посещение на културно-историческите забележителности на София.

Нашу школу посетил е господин Јуџи Мијата, као гласник мира Уједињених нација. Он је оджао час са ученицима Ученичког парламента и Вршњачког тима, а после састанка су засадили дрво мира, што је уједно и симбол природе.

Наши ученици добили су жељно ишчекивани мини-терен у школском дворишту. Терен се ученицима веома допао и користе га у различитим играма - игра се фудбал, рукомет, одбојка. Препун деце која се играју, терен је испуњен радошћу.

У Вукову част

Свечано је обележена *Вукова недеља*. За ученике од првог до петог разреда одржана је презентација о животу и делу Вука Караџића у школској библиотеци, док су ученици шестог разреда одржали две приредбе - једну за млађе и једну за старије ученике.

Вук Стефановић Караџић рођен је у Тршићу, 6. новембра 1787год. Био је српски филолог, реформатор српског језика, сакупљач народних умотворина. Године 1814. Вук је објавио прву граматiku српског језика на народном говору. Вук је применио принцип

„Пиши као што говориш и читај како је написано“.

Учениците от нашето училище, в рамките на поетичната работилница и Центъра за култура представиха премиерно пиесата "Разпродажба на сънища" по сценарио на Елизабета Георгиев, с която призоваха учениците да другаруват с книгите.

Чланови Форум театра одиграли су представу с циљем спречавања насиља над женама, док су чланови песничке радионице цртали и писали радове на ту тему.

Учешће у Форум представи узеле су и повереница за родну равноправност Невена Петрушић и експерткиња Здравка Гигов

Поводом меѓународног дана борбе против СИДЕ, наставнице Снежана Рангелов и Милена Митов су ученицима VIII разреда одржале предавање о ризичном понашању младих и поделиле флајере и црвене машнице – симбол Дана борбе против СИДЕ.

У оквиру сталног подизања професионалних компетенција запослених и ове године организовано је неколико семинара: -за све одељенске старешине на тему Професионализација рада одељењских старешина са циљем побољшања сарадње школе и родитеља, -за учитеље и наставнике математике, с циљем бољег планирања и припремања ученика за додати рад и такмичења, -за све наставнике – дијагностика и превенција школског неуспеха.

ПОЛИЦИЈСКА управа Пирот одржала је предавање ученицима петог разреда на тему "Безбедно одрастање".

Наша школа негује инклузивну праксу и организује бројне хуманитарне активности. Такав је био и концерт наших ученика с циљем обезбеђивања средстава за Дневни боравак за децу са посебним потребима.

Низом одељењских приредби обележена је Нова година.

Дядо Коледа

Дядо Коледа носи в торбата много подарџци за децата, на децата той играчки дава и всяко дете щастливо става.

Цяла година децата го чакат, зацо го няма те се оплакват.

Той пристигва на края на годината, доноси радост на децата.

Дядо Коледа деца обича, с тях се играе, с тях тича, всички го обичат и го знаят с него искат да се играят.

Дядо Коледа носи в торбата много подарџци за децата, на децата той играчки дава и всяко дете щастливо става.

Даря Гьошева III4

Нова година

Нова година нам стиже и беле пахуље ниже.

Деда Мраз весело трчка и у поклонима нешто крчка.

Нова година нам стиже, а Деда Мраз је све ближе и ближе.

Стефан Китанов III3

Дядо Коледа

Докато спиме тази вечер Дядо Коледа тръгва у нас, носи прекрасни подарџци за всички хора, за нас.

Шейни бързи, бели бързат по снега,

да събудят деца заспали които живеят зад брега.

Куклички хубави нося ДядоКоледа за да са децата щастливи за най- хубавият ден на света.

Дядо Коледа, обичат те всички деца, обичат те и стари и млади, обичат те всички на света.

Ана Ставров III1

У нашој школи ради велики број наставника који заслужују изузетно поштовање због свесрдног залагања, љубави и разумевања према својим ученицима

Једна од њих је и наставница енглеског језика Моника Васов Јовановић. Са њом је разговарала Софија Виденов ученица петог разреда.

С: Зашто сте одабрали професију наставника?

М: Зато што сматрам да је овај позив један од најхуманијих и најлепших. Пратити развој и васпитавати будућег човека, уложити све квалитете своје личности у развој једне нове и боље личности, дружити се са будућношћу човечанства, учествовати у њеном стварању је свакако врло часно, одговорно и значајно.

С: Какви су изазови у послу?

М: Изазова има пуно у процесу наставе. Потребно је сваком ученику прићи на различит начин, јер као што се изразио стари атински филозоф Платон: „Држава неће трпети много ако обућар нема појма о свом занату – једино ће људи бити лоше обувени, али ако васпитачи буду лоше обављали свој посао, онда ће створити поколења незналица који ће упропастити сву будућност неке земље.

С: Реците нам нешто о вашим ученицима.

М: Сви ученици имају моје дубоко уважавање. Онима који немају проблема са учењем помажем да буду још бољи, а оне који имају проблема са учењем покушавам да разумем и да им помогнем да превазиђу и успешно савладају градиво и да постану добри људи.

С: Како сте задовољни радом у ОШ „Христо Ботев“?

М: Ја сам веома задовољна радом у нашој школи и волела бих да сарадња са мојим ученицима и даље буде добра и успешна као досад.

Разговарали смо и са Јотев Дарком, учеником генерације 2010/ 2011. Овај свестрани младић одвојио је мало времена да подели са нама своја размишљања о школи.

П: Колико ти значи признање 'ученик генерације' и како си

то постигао?

О: Ово признање ми је подршка да у даљем раду остварим још већи успех. Нема ту неког 'рецепта'. Једноставно сам марљиво радио тј. настојао сам све себи да разјасним и да то применим на такмичењима.

П: Који су ти омиљени предмети и зашто?

О: Има их пуно, али бих издвојио математику, информатику, физику и хемију. Они свакодневно налазе примену у мом раду.

П: Шта памтиш из основне школе и шта мислиш о средњој школи коју сада похађаш?

О: Из основне школе сам понео успомену на оне наше, петком одржаване, игранке. Оне су биле као неко место на коме би одмарали наше главе након тешке недеље проведене у школи. Сада похађам гимназију и увиђам да је градиво исто као у основној, али наравно сада је доста обимније и теже.

П: Како би укратко описао себе и чиме се бавиш у слободно време?

О: Као одговорног младића који зна да достигне свој циљ, али и помало лењог. Наравно да имам времена и за слободне активности. Бавим се музиком и једним научним хобијем, радио-аматеризмом.

П: Какви су твоји планови за будућност?

О: Искрено, још увек не знам. Али наравно следећа ствар која ме чека јесте факултет.

П: За крај разговора, шта би поручио својим млађим другарима који ће читати овај часопис?

О: Поручио бих им да зацртају неки свој циљ и да упорним радом теже ка остварењу тог циља

Као и претходних година наши ученици радо учествују у радионици градске библиотекарке и уз изузетну помоћ и подршку Елизабете Георгиев постижу запажен успех на конкурсима. Желимо им да им инспирација и жеља за стварањем никада не нестану.

КРАТКА ПРИЧА О НЕВАЉАЛОЈ ОЛОВЦИ

Била једна неваљала оловка. Оловка је била немирна и лоша у школи и сваког дана је правила неред, и сваког дана је учитељица звала њене родитеље. Једног дана оловка је саплела другарицу, жуту дрвену бојицу. Она се повредила и плакала је, али јој је брзо опростила, јер праштање је добра ствар. Оловка јој се извинила и схватила је да лоше ствари доносе немир, а добре ствари доносе добро. Зато је решила да се поправи и да никада не буде лоша. Тако је и било.

Жељко Младеновић III разред
2. награда на IV Фестивалу дечијег стваралаштва и стваралаштва за децу у организацији ГО Медијана

ВИЛА ДОБРИЛА И БОЋКО ЗЛОЋКО

Некада давно преко седам мора и иза седам гора живела је једна вила Добрила. Њен најбољи друг и цимер био је жежић Боћко. Боћка су звали још и Злоћко, јер је смишљао зле и несташне зврчке, а вила Добрила је била веома добра вила и свакоме је помагала. Свима је било чудно како вила може да живи са једним тако злочестим жежом, али као оличење доброте, она је знала да трпи Боћкове несташлуке.

Боћко Злоћко је једном саплео добру вилу и она је пала у блато, а он јој се смејао до суза. Добрила је била страшно љута и по први пут је пожелела да га претвори у жабу, али несташни Злоћко је побегао у своју јазбину. Боћка Злоћка нису волели ни остали становници шуме, јер су увек морали да се пазе од враголастог жежа. Он се једном, док су сви спавали, увукао у Добрилину собу, украо јој чаробни штапић и однео га у своју јазбину. Док се играо штапићем, смишљајући разне злоћкасте ствари, неочекивано је самог себе претворио у пиле. Када се вила Добрила пробудила, видела је да нема њеног чаробног штапића. Одмах је знала да је то масло Боћка Злоћка, те да је он украо њен штапић. Одлепшала је до његове јазбине, али га тамо није нашла. Добрила се уплашила да се Боћку нешто страшно догодило. Тужна је одлетела до ливаде и заплакала, али је убрзо чула и препознала Боћков смех и одмах обрисала бисерне сузице с лица. На суседној ливади га је затекла како у телу пилета лепо и мирисно цвеће претвара у пепео. Добрила је брзо одлетела до Злоћка и отела му свој чаробни штапић. Први пут је била баш, баш бесна и несташном Боћку је рекла да је безобразан, зао, пакостан и да уопште није интересантан, већ лош, те да нема и неће имати ни једног друга, ако се не промени. Пре него што је разочарана одлетела кући, опет је претворила Боћка у жежа.

Већ се спустила ноћ, Злоћко није могао ни ока да склопи. Целе ноћи је размишљао о речима виле Добриле. Злоћкасти поступци му уопште не одговарају и време је да постане добар и поштен жеж. Доброта је у моди! Једва је чекао јутро да каже Добрили о својој одлуци да се промени. Добрила је била одушевљена и радосна је прошетала шумом и рекла свима да се Боћко из корена променио и постао добар. Он је одмах почео да помаже другим животињама. Браћа зеке су га веома заволели, а како и не би, када им је сваки дан помагао да напишу домаћи задатак. Баку Меду је сваки дан преводио преко улице, а Добрили је помагао да скува ручак. Нико га више није звао Боћко Злоћко, већ лепо и фино Боћко Добрица.

Анастасија Османовић и Јована Димов III
3. награда за прозу на XV књижевност „Гордана Брајовић“ Алексинац

БЕЛА

Наша маца Бела
мала је и весела.
Са мишевима се она игра
брза је као чигра.
Мишеви јој нису
омиљена храна,
то је нашој маци
једина мана.
Глад јој муке ствара
па по кући она хара.
Најсрећнија је кад се
фрижидер отвара.

Анђела Стојадинов II
I награда

СУЗЕ У ПЕТРИНИМ ОЧИМА

Петрине очи су две велике купине,
две велике купине мамине и
татине,
ал у њима увек суза чучи
што тата често маму мучи.

Тата бесан виче, па туче,
уплашену маму за косу вуче,
дере се пијан, урла и скаче,
док мама тужно и болно плаче.

Са сузом у оку Петра моли
да тата опет маму заволи,
јер Петру због њих душа боли,
а она и једног и другог воли.

Анастасија Маринков IV
Снежана Манић IV
III награда

ОНИ СУ НАШИ ШАМПИОНИ

СВИМА ЧЕСТИТАМО И ЖЕЛИМО ИМ ДА БУДУ ВРЕДНИ И УСПЕШНИ И СЛЕДЕЋЕ ГОДИНЕ.

СВА ДЕЦА СУ ДОБРА ДЕЦА, СВИ УЧЕНИЦИ СУ ДОБРИ УЧЕНИЦИ, САМО ШТО СУ НЕКИ УСПЕШНИЈИ ОД ДРУГИХ. И ОВЕ ГОДИНЕ СУ НЕКИ БИЛИ УСПЕШНИЈИ. ТИ УЧЕНИЦИ ЗАСЛУЖУЈУ ПОХВАЛУ И ПРИЗНАЊЕ!

Ове године на школска такмичења је изашло 366 ученика, на општинска 189 ученика од тога 57 се пласирало на окружна такмичења и 5 на међуокружна.

НАГРАЂЕНИ УЧЕНИЦИ НА ТАКМИЧЕЊИМА 20112

СТАРИЈИ РАЗРЕДИ

1. **Денис Митов** VII-4 на међуокружном такмичењу из хемије освојио је II место и пласман на републичко такмичење где је био петнаести.
2. **Милица Маринков** VII-3 на међуокружном такмичењу из хемије освојила је III место.
3. **Катарина Горчев** V- освојила је II место на Окружном такмичењу из српског језика и језичке културе и похвалу на математичком такмичењу „Мислиша - 2012“.
4. **Катја Димов** V- освојила је III место на Окружном такмичењу из српског језика и језичке културе и добила похвалу из математике на Окружном такмичењу.
5. **Сара Савићевић** VI-1 освојила је III место на Окружном такмичењу из српског језика и језичке културе.
6. **Сандра Таков** VI- III место на Окружном такмичењу из српског језика и језичке културе
7. **Теа Младенов** добила је похвалу на Окружном такмичењу из математике.
8. **Бачки оркестар школе** освојио је I место на окружном и I место на републичком такмичењу

МЛАЂИ РАЗРЕДИ

1. **Дејан Стаменов** IV - освојио је III место на Окружном такмичењу из математике и за постигнути успех III награду на математичком такмичењу „МИСЛИША 2012“.
2. **Бојан Станчев** IV - добио је похвалу за постигнути успех на Окружном такмичењу из математике.
3. **Вељко Миланов** IV - добио је похвалу за постигнути успех на Окружном такмичењу из математике.
4. **Радош Иванов** IV - добио је похвалу за постигнути успех на Окружном такмичењу из математике.
5. **Ива Костов** II- за постигнути успех на математичком такмичењу „МИСЛИША 2012“ добила је похвалу
6. **Младенов Вељко** III - 3 за постигнути успех на математичком такмичењу „МИСЛИША 2012“ добио је похвалу.
7. **Марина Ђокић** IV - за постигнути успех на математичком такмичењу „МИСЛИША 2012“ добила је похвалу.
8. **Борис Каменов** IV - за постигнути успех на математичком такмичењу „МИСЛИША 2012“ добио је похвалу.
9. **Андреј Симеонов** IV - за постигнути успех на математичком такмичењу „МИСЛИША 2012“ добио је похвалу.

- Похваљују се сви ученици који су учествовали, а посебно они који су освојили награде на следећим манифестацијама, смотри, литерарним и ликовним тематима:
- Награђене маске у оквиру Дечје недеље;
- Најбоље осликано ускршње јаје
- Најбоља мартеница
- За све ликовне и литерарне конкурсе у организацији школе и градске библиотеке
- Смотри ћириличке писмености за најбољи писмени задатак и ћириличну калиграфију
- Ученике музичке школе који су освојили награде ка бројним такмичењима

На такмичењу МИСЛИША је узело учешће 100 ученика од тога 1 ученик је освојио III награду и 6 ученика је похваљено

Најбољи шахисти

Најбољи каратисти

Музичка школа

Ученик генерације

III место на окружном такмичењу из српског језика

Похваљени на окружном такмичењу из математике

Награђени на конкурс „Стефан Гецев“

Литерате

Хемичари

Мислише

Ликовни конкурси

Одбојкашице

Смотра ћириличне писмености - Тител

Дејан Стаменов

Школски оркестар

Најбоља рецитаторка

Фудбалери

Најуспешнији такмичари 2011/2012

ЗДРАВА ХРАНА

Здраву храну треба јести
Да би били здрави, прави,
Јаки ко мрави, мудри ко пчеле
То нам сви добри људи сад веле.

Спретан лептир мали лети и лети,
Ти га гледај, па се сети
Да нам јеловник за живот здрави
Природа мајка вешто прави.

Само ти здрава храна треба
И бићеш срећан чак до неба,
Мудар ко пчела, јак ко мрав,
Бићеш насмејан и здрав.

Анастасија Маринков IV
III награда Ниш

ИГЛА ЗА КРПЉЕЊЕ

У слаткој бајци о игли за крпљење
чека нас једно чудно путовање.

Игла је била нежна и мила,
ал у друштву је волела да прва
буде,
да саветује, попује, говори речи
мудре,
због тога игла није далеко стигла.

Због лошег дана, због несреће,
на неочекивано путовање она
креће.

Док је једну ципелу спретно
крпила
Игла се изненада, ето тако
сломила.

Када се сломила, постала је брош
И чекала су је путовања још.

Кроз канал је пловила,
са стаклом разговарала,
по обичају брбљала, саветовала,
преговарала, час је један прст
боцнула мало,
па је том прсту то баш тешко пало,
прсту дечака
који ју је на нов пут послао.

У чамцу од љуске јајета белог
своје црно тело провозала је она,
али брзо је без чамца остала
залепљена на точку кола,
Прегажена, али без бола,
наставила је да стоји тако,
у бајци је то баш лако.

Снежана Манић IV
III награда Ниш

На шестнаесето издание на литературни конкурс „Стефан Гечев“ 2012., који организира Државната агенција за бугарите в чужбина, учествуваха и ученици от нашето училище. В првата възрастова група Георги Котев получи трета награда. Във втората възрастова група Милица Маринкова също получи трета награда. На конкурса по изобразително изкуство „България в моите мечти“ трета награда получи Мина Михалкова, ученичка от 6. Клас.

България и аз

Вятърът люлее клоните на брезата, намираща се под прозореца на моята стая и като че ли разказва различни истории. А аз се пренасям в миналото и си мисля за моите предци, пристигнали в далечното минало от България.

Майка ми разказва, че моят дядо и е много приказвал, за предците ни, които са пристигнали от Добруджа, в далечното минало. И заживяли в това малко градче Цариброд, но никога не забравили потеклото си. Често разказвали за красивите предели на родната си страна и за многото герои от миналото, които не трябва да се забравят. Дядо ми много разказвал за България и на моята майка (даже и дал едно от най-хубавите стари български имена-Албена), а тя също така разказва на мен и батко ми и ни съветва - да знаем и винаги да се гордеем, че сме българи. Аз много обичам да чета книги, особено от българските писатели, а любимите са ми Елин Пелин и Йордан Йовков. Четейки тяхните разкази, аз като че ли пътувам в миналото и научавам много за живота и съдбите на хората, особено на село. Обичам и да се уча. В ученическата книжка все имам шестици, а често получавам и шестици със звездици. Обичал бих в бъдещето да следвам медицина и да бъда детски лекар, както беше и моят дядо, (който за съжаление почина). Мечтая да живея в някои от красивите градове на България и да помагам всеотдайно на болните с всичкото си знание и със сърце. И обичам да посещавам България. Често, с родителите ми посещаваме различни краища на България, като София, Боровец, Благоевград, Рилският манастир, Елин Пелин и аз съм винаги щастлив на тези пътувания. Обичал бих да посетя красивото крайбрежие на Черно море и се надявам да ми се осъществи и това желание.

Аз съм едно малко дете - българче, с много желания и зная, че едни от тях ще се осъществят, а едни може би няма. Но зная, че най-важното е да сме живи и здрави, а всичко останало, едно по едно, вероятно ще се нареди през живота...

Георги Котев 4. клас

България и аз

Ние българите живеем навсякъде. Като листа сме, откъснати от дървото им, отнесени от вятъра и разпростряни навсякъде. Аз живея в Сърбия, в място, намиращо се близо до границата с България. Някога в миналото България се намерила в позиция на майка, на която са отнели децата и, то ест нас... Винаги, когато съм тъжна или ядосана, отивам до блиския хълм и гледам съседната, великолепа държава. От там виждам само баири и планини, но това е достатъчно. Винаги се чудя защо там има по-хубави дървета. Много са и винаги са ярко зелени и цъфнали. Изглеждат като щастливи хора, но аз добре зная, че макар и в корените, но все пак някъде има тъга. Те тъгуват заради това, че мнозина българи не живеят в родината си. Ядосани са защото някои хора нямат възможност да гледат хубостите на родния си край... Гледат ме усмихнати и като че ли ми говорят „Върни се при нас!“ Сигурна съм, че те ще са щастливи дори ако се повече хора завръщат в родината на пращадците.

Аз решавам, когато порасна, да отида да живея в родината ми... И кой знае, колко още хора ще се завръщат в родината си и ще донесат голямо щастие, на тези мои дървета, на природата, на хората, а по някой начин ще се отдължат на предците си!

Милица Маринкова 7. клас

Свети Сава (световно име Растко, монашко име Сава; рођен око 1175. год. у Расу, умро 1236. У Трнову у Бугарској), био је најмлађи син српског великог жупана Стефана Немање, светогорски монах, први архиепископ самосталне Српске цркве, дипломата, законодавац, књижевник и ходочасник. Сматра се једном од најзначајнијих личности српске историје, а Српска православна црква га слави као свеца

27. јануара обележена је школска слава „**Свети Сава**“.

Организоване су две свечане академије: прва за ученике млађих, друга за ученике старијих разреда и званице. На најбољи начин свој рад су представили чланови школског хора и оркестра, рецитаторске, драмске, и литерарне секције

Поводом *Савиндана* ученици и наставници примају признања, похвалнице и награде. У вези са тим издвојили смо ове године Сару Савићеву ученицу VI разреда. Она је добила I награду за своју причу о „Лали“ на конкурс „Млади Момчило“ часописа Свитак из Пожеге.

СЛЕДВАЈКИ ПЪТЯ НА СВЕТИ САВА

*Тези пътеки са чудесни,
трудни и бавни,
но те од един човек,
правят истински човек!
Пътеките на Свети Сава...
Той ни показа че богатството
не е в двореца, нито в златото,
истинското благо
е в знанието, във вярата,
добротата и сърцето!
Той ни научи че щастието
не е да имаш пълно неща,
щастието е
да имаш приятел,
щастието е
да имаш мечта!
Да живееш скромно,
но щастливо!
Да помагаш на болните
и бедните!
Да пренесиш знанието си
на други хора!
Да работиш повече за друг
отколкото за себе си!
Първият писател,
преводач, образовател,
първият српски архиепископ!
Той ни показа
любов към народа
и това е
истината права,
елате, всички да тръгваме
по пътеките на Свети Сава!*

Катарина Горчева V

СЛЕДВАЈКИ ПЪТЯ НА СВЕТИ САВА

Минаха вече осем години откакто за пръв път настъпих в училище и седнах в училищния чин и понеже отминаваше времето, вече осъзнах какво означава првата научена буква, првата прочетена дума, тъкмо сега с малка усмивка на усните си знам че това са отворените врати към моето бъдеще. Сега кога вече пораснах знам, че хубавото което изминах е и самият миг в който се за пръв път запознах с името Свети Сава. Някога това име за мен самата може би никак си беше странно, но днес кога през тези години следвайки пътя на Свети Сава запознах и научих много неща за които се самият Свети Сава борил в неговото време и което ни е подарил да пренасяме от едно на следващо поколение. Самият Свети Сава е нашият просветител, учител, нашият пръв патриарх. Неговите писани думи и ден днешен са запазени в позлатени книги. Писаните дела от самия Свети Сава са исписани със знание и голяма любов към народа, към всяко сърце, което трепти за знание в тъмна стая, светлина която със малката си светляща искра растапа сърцата и душите на човешкото поколение. Делото му ни учи да обичаме, да със смелост учим првите букви, да приемем знание, да го проширяваме, но и да го даваме, гледайки чрез неговите очи и мисли ние ставаме борци. Винаги през живота си воюваме война за смелост, за свободна дума, за права на знание и стремеж да всеки от нас стане онова, което иска от живота си. Следвайки пътя на Свети Сава по тази наша земя винаги минаваха, но и пристигаха нови лекари, учители, художници... Неговото дело ни научи да никој никога не се срамува от това което е в живота си, че най-важното е да от нас винаги излиза добра дума, дума която трябва да даваме и да с голямо сърце научим да ја приемем. И затова следвайки пътя на Свети Сава искам само едно да кажа: „Учете смело, обичайте с цялото си сърце, приемайте друг народ и вярвайте в себе си и в своята свята вяра.“

Сандра Цекова VIII4

Општински тим за социјалну инклузију организовао је семинар на тему „Волонтерски рад и волонтеризам“, на коме су учествовали и ученици наше школе.

Международен Ден на мајчиният език, 21. фебруари

е обявен на Генералната конференција на ЮНЕСКО през ноември 1999. година. Този ден се отбелязва с цел насърчване на многоезичието и културното разнообразие.

Надяваме се, че този ден ще подпомогне да развием в себе си дълбоко уважение не само към нашия роден език, но и към другите езици. Родният език е сърцето, чувствата и ключът за връзка с минало и бъдеше. Ако изчезне езикът, изчезва и културата.

Предизвикателство е това, да се погледне на културните различия не като пречка, която трябва да преодоляваме, а като обогатяване, към което да се стремим!

Мајчиният език

**Пълно приказки прочетох,
пълно стихотворения научих,
пълно разказки разказах
докато мајчиният език
научих.**

**И кога то сме щастливи
и кога то сме тужни,
всичко то ва кажем
с нај-хубави мајчини думи.
Много времена изминаха,
много работи се промениха,
но едно никому не се дава
мајчиният език завинаги
остава.**

Ана Ставрова III1

У месецу фебруару због продуженог зимског распуста живјали смо у зимским чарима.

Зима

*Бела боја расула се
изнад града и села
Сад нам следи топли чај
док гледамо напољу рај.
Хладно је много,
испод нуле строго.
Асфалти се леде,
велики мразеви следе.
Током ове вејавице
потребне су рукавице,
капа, чизме, шал...
Сад је зимски снежни бал.*

Николина Соколова III4

14. фебруара прославили смо Светог Трифуна и Светог Валентина.

Свети Трифун је још од детињства могао је исцељивати болесне.. У Србији се верује да Свети Трифун штити села и насеља од поплава. Слави се

као заштитник виноградара и гостионичара. На тај дан виноградари по први пут у новој календарској години, одлазе у виноград и почињу да орезују лозу. Верује се и да Св. Трифун на свој празник победе у земљу угарак и од тог дана снег почне да се топи. Верује се и да овим даном почиње пролеће, да се буди природа и љубав код људи

Валентин је био светитељ кога су поштовале младе девојке несрећне у љубави.. Легенда каже да је Валентин пре смрти, на коју је осуђен због тога што је тајно венчавао заљубљене, послао опроштајну поруку слепој тамничаревој ћерки са жутим шафраном и речима „Од твог Валентина у знак захвалности за топлину коју си показала.“ Догодило се чудо и девојка је прогледала. Од тада потиче позната традиција да мушкарци пишу женама слатке поруке и поклањају цвеће.

Без обзира да ли славите Св. Трифуна или Св. Валентина, љубав званично има свој дан, иако би требала да траје колико и сам живот.

Ден на вљубените

*Старите хора говорјат
и искат на мен да сторјат
че има еџин хубав ден
само на љубов посветен.
Този прекрасен ден
на 14. фебруари е назначен.
Маќр че е оџе зима,
в него много топлина има.
Вљубените се среќат на разни
места
за да си изкажат љубовта.
Обичат се мње и женички,
годиници и годенички,
млади и вљзрасни,
ма обичат се, обичат всички.
Трябва да празнувам аз,
трябва да празнуваш ти,
Трябва да празнуват всички хора
ден на вљубени.*

Ана Костова IV

Ден на љубовта

*На 14.ти фебруари
всичко се знае,
љубовта се слави,
нее се и играе.*

*Св. Валентин ни пристига
и всички хора на краката дигна.
Всеки иска подарќ да подари,
на љубовта не иска
никој да забрави.
За теб подарќ в срќето си нося
љубовта ти дара
и много се гордеа.
Щом на теб помисля
аз се усмихвам.
Ти си моето слњце, звезда и
луната,
с теб сџм щастлива,
ти си ми светлината.
Много целувки, усмивки
ти подарявам,
докато сџм жива с теб искам
љубовта да славим.*

Сташа Тодорович III2

Всяка година нашите ученици се радват и празнуват Първи март и с удоволствие правят изложба в хола на училището. Мартеничките наистина бяха прекрасни. Учениците, които направиха най – хубави мартенички получиха грамоти.

На гости ни дойдоха преподаватели от ОУ от Драгоман и на първоклашниците подариха мартенички.

Учениците от първи до четвърти клас най– много се зарадваха на представлението което им подари „Държавната агенция на българите в чужбина“.

Представлението „Приказка за Баба Марта“ изиграха актьорите на Куклен театър от София.

Първи март је и Дан борбе против пушења. Према проценама светске здравствене организације данас у свету преко четири милиона људи превремено умре због болести које су проузроковане пушењем.

Пролетта

*Пристигна пролетта
и донесе килими от цветя.
На дърветата бели пъпки
и в градинките кокичета
като бели стъпки.
Слънцето изгря от облака,
лястовичките долетяха
и на жиците кацнаха.*

*Всичко оживя,
всеки ден се чуват
детски викове и гласни смехове.*

Милена Трчкова IIIЗ

Другог марта обележили смо Светски дан књиге. Установљен је 1995.г. од стране УНЕСК-а у знак поштовања према два велика књижевника, шпанца Мигела де Сервантеса и енглеза Вилијема Шекспира.

Заиста је дивно поклонити књигу некое и примити је као поклон, јер књига оплемењује човека.

Аз и моите књиги

*В свободно време не се играя,
нито с топки, нито с кукли,
когато нямам много да уча,
аз взимам лнбимите си књиги.*

*С тях отивам където си искам,
дори до звездите и до луната,
много чудесно и толкова лесно
обиколим всичките страни на
света.*

*Другари, четете, пътувайте,
летете,
књигите ще ви подарят криле,
от всяка страна на чудесните
књиги,
ще ви огрее прекрасно слънце.*

Катарина Горчева V

Дан коме сваке године посвећујемо пажњу је свакако 8. март.

Почетак обележавања овог празника везује се за 1857.г. када су у Њујорку жене први пут протествовале тражећи своја права .1917 г. овај дан проглашен је за међународни празник.

Многе жене обележиле су време у коме су живеле.Једна од њих је Хелен Келер, америчка списатељица и активисткиња.

Иако је била слепа, глува и нема завршила је школу, написала неколико књига, јавно говорила о различитим важним темама, дружила се с највећим именима свог доба и ушла на званичну листу нај – значајнијих лица 20. века.

Хелен Келер са Аном Саливан

Майчина любов

*Майчина любов
най-силна е на света!*

Всеки ден е тук,

грижи се за нас,

обичам нейния глас.

На майка се разказват

всички тайни

които не се казват на глас.

За моята майка

аз бих дала всичко

Тя ни в сърце носи,

Горгост ѝ доносим

Лидия Делчева IIIЗ

27. март је светски дан позоришта. Како наш град и школа веома воле и цене позориште замолили смо младу аматерску глумицу Милицу Маринков за кратак коментар:

Позориште за мене представља центар културе, центар једне прелепе уметности , а поготово зато што је та уметност начин да глумци уђу у ципеле лика и натерају гледаоце да покажују емоције.

Животињска посла

Видео сам миша
како пужа шиша
и велику врону
што пева ћурану.
Видео сам роду
како носи воду
и малену сову
како пере кову.
На грани је ној
плео џемпер свој,
док жирафа Цеца
јури брзог зеца.

Никола Вацељ II4

Смешна песма

Ја сам чудо видела –
миш мачку јури,
а корњача некуд жури;
птао јаја носи,
а кокошки цвет у коси;
у лето снег напада,
а зими врућина влада;
док тата кућу спрема,
мама пије пиво и дрема;
детету се тресу руке,
а деда скакуће и бере јабуке.

Ана Киров II4

Зоолошки врт

У једном зоолошком врту
животиње стале на црту,
ухватила их трема,
јер велика трка се спрема.

Сара Георгијевић II4

Смешна песма

Прасе млеко даје,
кока цвеће продаје,
сунце с неба пало,
па се по земљи котрљало,
пас се с мачком игра,
миш слона врти као чигра.

Јована Ненов II4

Банана у носу

Једног дана сам слагао маму
да сам угурао у нос банану.
Мама се уплашила,
па ми је нос прочаккала,
али банану није пронашла
и батина ме је снашла.

Лазар Миловановић II4

ХА – ХА – ХА – ХА – ХА

НА Светски дан планете Земље
запитали смо се шта још можемо учинити
да нам планета потраје што дуже. Ево
неколико савета:

- *Не бацајте отпатке на земљу
- *Штедите воду
- *Пластичне флаше бацајте у посебне контејнере
- *Чувајте шуме, паркове и дрвеће

ШКОЛА је узела учешћа у обележавању Ромског женског активизма. Екипа школе присуствовала је промоцији филма „Другачије“ у Димитровграду, а чланови Ученичког парламента посетили су Скупштину Србије и присуствовали свечаној академији у Народном позоришту у Београду 8. априла, на светски дан Рома.

По препоруци Министарства просвете, организовано је тестирање ученика VI разреда за комбиновани интердисциплинарни тест, који ће они као прва генерација полагаати у оквиру завршног испита. Сви ученици VI разреда су учествовали у тестирању, а резултати, који су презентовани Наставничком већу, користе се за квалитетније припремање ученика за полагање завршног испита.

21. априла, организована је симулација завршног испита за ученике VIII разреда. Ученици су прошли комплетну процедуру и упознати су у потпуности са начином полагања завршног испита.

ЗА све ученике школе организована је промоција документарног етно филма „Још само трен“ о животу људи на Старој планини чији је аутор Влада Манић.

ОРГАНИЗОВАНА је традиционална изложба ускршњих јаја у холу школе. Ученици школе дали су велики допринос манифестацији **Великденска перашка**.

Великден

Много обичат децата да боядисват яйцата. Мама им боите дава и свако дете щастливо става.

Някога счупят яйцата и се исцапат децата. Някое дете иска червена, някое иска синя, зелена.

Много обичат децата да боядисват яйцата.

Даря Гъшева III4

За ученике седмог и осмог разреда почела је реализација пројекта против злоупотребе алкохола у сарадњи са патронажном службом Дома здравља.

Такође за ученике седмог и осмог разреда школски тим за професионалну оријентацију почео је реализацију пројекта „Из основне у средњу школу“.

У СУБОТУ, 5. маја, у Димитровграду је одржано Првенство Србије у планинском трчању. Учествовали су такмичари из разних крајева Србије. Сви ученици наше школе са задовољством су се одазвали позиву за учествовање

ПОВОДОМ Међународног дана Црвеног крста и Црвеног полумесеца од 8. до 15. маја, под мотом „Млади у акцији“ учешће су узели и ученици наше школе у хуманитарним акцијама и са ликовним и литерарним радовима ученика VII и VIII разреда, члановима песничке радионице при Народној библиотеци „Детко Петров“.

ДАН ЕВРОПЕ обележава се 9. маја, одлуком учесника на Самиту лидера Европске уније у Милану 1985. године.

Роберт Шуман, француски министар спољних послова, 9. маја 1950. године позвао је неке европске земље да удруже своје индустрије угља и челика. Након годину дана, у Паризу су потписали уговор представници Француске, Италије, Белгије, Западне Немачке, Луксембурга и Холандије. Тада је рођена Европска заједница. Неколико година касније, тих шест земаља у Риму оформило је Европску економску заједницу, која је касније прерасла у Европску унију.

У оквиру обележавања 24. маја **Дана словенске писмености** наши ученици су одржали пригодан програм за своје вршњаке, ученике школе „Душан Радовић“ у Нишу, а ученици, награђени на конкурс **Дани ћириличног писма** у калиграфији путовали су у Тител

У Недељи здравља уста и зуба од 11. до 17. маја, ученици млађих разреда су учествовали на конкурс **„Право је време за здрав осмех“**. Најбољи ликовни радови пригодно су награђени.

ПРАВО ЈЕ ВРЕМЕ ЗА ЗДРАВ ОСМЕХ

*Насмеј се! Насмеши!
Нек' се види блистав сјај,
сваког ће да утеши,
болу биће крај!*

*Парче чоколаде узми,
с другом га подели,
слат твојој усни
и зубићима додели.*

*Биће добро другу,
биће добро теби,
умањи бол другу
и њему и себи.*

*Зуби твоји биће здрави
на видiku биће осмех благ,
пријатељи ви сте прави,
не дозволи прљав траг!*

*Хигијену зубић воли
и за прање стално моли,
учини му, удовољи,
сва своја чула задовољи!*

*Радуј се, осмехни се,
нек' заблиста осмех твој,
нек' се види сваки зубић
здрав је осмех живот твој!*

Дарко Стаменов, III разред

СПАРТАКИАДА, Варна 2012

Већ трећу годину заредом ученици наше школе учествују у спортским сусретима школа у којима се учи бугарски језик из бугарске дијаспоре. Ове године Спартакијада је одржана у Врани, уз учешће екипа фудбалера и одбојкашица из Украјине, Белорусије, Молдавије, Румуније, Албаније, Македоније и Србије... осим на спортском плану, екипа наше школе представила се садржајним културно уметничким програмом у коме је представљена химна наше школе и део нашег фолклора.

МЕЂУ активностима којима ученици VIII разреда обележавају завршетак свог основног школовања био је и традиционални **Плес са Европом**.

ПОВОДОМ **Ноћи музеја** ученици другог разреда посетили су Народну библиотеку и разгледали музејску поставку и упознали се са историјским и културним наслеђем нашег краја.

МОЕТО УЧИЛИЩЕ

Моето училище е моят друг дом, моите учители – другите родители. Тук научих първите букви, запознах се с молива и тебешира. Тук намерих истинските приятели. Но както се денят ражда със слънцето, така и в моето училище се ражда винаги ново знание. Сега, когато вече изминаха толкова години, разоткрих, че тука станах човек, самата аз станах по-справедлива, и завинаги изпълнена със знание. Седя, от една страна с щастливо сърце а пък от другата с болка и мъка и насълзени очи, че дойде време да се разделяме. Моето училище, хубаво здание, приятел на всеки ученик, училище, което винаги стиска здраво ръка на всеки мой успех, а пък също и училище, което като най-мил родител пригърща и бърше всяка сълза от очите ми. Благодаря ти, че бях твой ученик а ти мой родител и приятел!

Сандра Цекова VIII клас

НА КРАЯ НА ОСНОВНОТО ОБРАЗОВАНИЕ

Отминава последната година в основното училище. Всеки тръгва по пътя на мечтите си, на надеждата и желанията си. Осем години бяхме заедно, осем години сме ходили по същата пътека, а сега се разделяме. Бяхме деца, един на друг като непозната далечна страна. Всеки нов ден в училището беше нова възможност да срещнем вече познати лица и да се усмихнем отново и отново. Споделяхме доброто и злото. Сега, когато е време да се разделим става все по-трудно, защото на никого не е лесно да се раздели от онова което обича истински. Остава ни да си обещаем че никога няма да забравим отминалите дни! Най – важното което научихме тук е как да се справяме с предизвикателствата на които живота ни подлага. Всеки ще поеме по пътя на своите мечти. Сега, когато последната година в училището свършва, свършва и един от най-хубавите периоди в живота ни, детството. Когато си помисля за раздялата, единствената утеха са ми спомените които завинаги остават в историята на живота ми.

Анджела Младенова VIII клас

Прошло је осам година нашег детињства. На трагу смо неких нових изазова и авантура, јер нам је данас и званично додељена улога младих, а младост дошла у наш живот. Вечерас се и растајемо од детињства и основне школе. У свакој клупи остаће тајне и успомене, у сваком ходнику понеки наш несташлук!

Постајемо нешто ново, нешто тотално другачије, одговорније и зрелије особе.

Иза наших осмеха крије се пуно неизговорених речи и реченица.

Хвала ти, школо!

Хвала ти што си нас научила да вреднујемо све што имамо, што си нас спојила са дивним људима које никада нећемо заборавити.

Хвала ти на опроштеним несташлуцима.

*Ваши **Мартина Манчев**, председница Бачког парламента, у име малих матураната*

Од колевке па до гроба,
најслађе је ђачко доба...

VIII-1 са одељенским старешином
Емилијом Антов

VIII-3 са одељенским старешином
Иваном Кирков

VIII-2 са одељенским старешином
Иреном Гигов

VIII-4 са одељенским старешином
Албеном Котев

**ЖЕЛИМО ВАМ ПУНО ЗДРАВЉА, РАДОСТИ И
УСПЕХА У БУДУЋЕМ ШКОЛОВАЊУ!**

ДАН ШКОЛЕ У СЛИЦИ И РЕЧИ

ПРОЛАЗЕ ДАНИ, МЕСЕЦИ, ГОДИНЕ, ДЕЦЕНИЈЕ, ПРОШЛО ЈЕ ВИШЕ ОД ВЕКА, И НАША ОСНОВНА ШКОЛА СЛАВИ 143. РОЂЕНДАН. ВЕЛИКА ЈЕ ТЕЖИНА НОСИТИ ТЕ ГОДИНЕ, АЛИ И ВЕЛИКА ЛЕПОТА, ЗАТО ЈЕ НАША ШКОЛА С ГОДИНАМА СВЕ МЛАЂА, РАЗДРАГАНИЈА И ВЕСЕЛИЈА, СА ВЕЛИКОМ ТУГОМ ИСПРАЋА ЈЕДНЕ, А СА ОГРОМНОМ РАДОШЋУ ДОЧЕКУЈЕ ДРУГЕ ЂАКЕ, МИЛУЈЕ ИХ СВОЈОМ БЛАГОМ, ИСКУСНОМ РУКОМ И ПРУЖА ИМ НОВА ЗНАЊА, ИСКУСТВА И СИГУРНОСТ.

УЧИЛИШТЕТО ОЗНАЧАВА МНОГО ЗА ВСИЧКИ НАС, ОБЕЩАВАМЕ, ЧЕ ШЕ СЕ СТАРАЕМ УСЪРДНО И ШЕ УЧИМ, ЗА ДА СЕ ГОРДЕЕ С УЧЕНИЦИТЕ СИ. ШЕ ОПИТАМЕ ДА СЕ ОТПЛАТИМ НА МИЛОТО НИ УЧИЛИШТЕ С ОНОВА, НА КОЕТО ТО НИ НАУЧИ- С ХУБАВА ДУМА, ПЕСЕН, МУЗИКА И ТАНЦИ ..

